

synes jeg, lidt vilkaarlige Fremgangsmaade, der anvendes i Statens Skove. Jeg er blevet bekendt med, at man — naturligvis under Landbrugsministeriet — har bestræbt sig for der at indskrænke Arbejdet saa meget som muligt. Tiderne er jo daarlige, og ganske vist er der mange arbejdsløse, og der er mange, der mener, at man skal søge at beskæftige de flest mulige, men det gælder altsaa ikke for Landbruget eller for Skovvæsenet; der mener man, at man bør indskrænke Antallet af dem, der faar Arbejde, det mest mulige. Derved forøges ganske vist Antallet af arbejdsløse, men det maa altsaa være det, som stemmer med den højtærede Landbrugsministers Teori. Man har altsaa foretaget forskellige Indskrænkninger hist og her, og som Eksempel paa disse er nævnt, at en Del Skovløbere i Statens Skove, som mente, at Arbejde var dem sikret, er blevet nægtet Arbejde mange Dage i den afvigte Sommer. Man gør gældende, at dette er i Strid med en kgl. Anordning. Der findes nemlig en kgl. Anordning af 11. Marts 1913 om disse Forhold, hvori det hedder, at „disse Betjente — det vil sige de ikke regnskabsførende Skovløbere — er i den Tid, de ikke optages af de fornævnte dem overdragne Forretninger, berettigede og forpligtede til at udføre almindeligt Skovarbejde, for hvilket Prisen fastsættes paa samme Maade som for andre Arbejdere.“ Der staar altsaa i denne Anordning, at de ikke blot er forpligtede til, men ogsaa berettigede til at kræve Arbejde i Statens Skove paa de Dage, de ikke er beskæftiget med deres Skovløberarbejde. Men ikke desto mindre er et stort Antal af disse Skovløbere nægtet Arbejde i Skovene, fordi der skulde spares og man skulde indskrænke sig paa de flest mulige Omraader. Ja, jeg siger: heller ikke dette er egnet til at fremkalde Tillid til den højtærede Landbrugsminister som Leder af Arbejdsanliggender.

I øvrigt fremsatte den højtærede Landbrugsminister, da han talte, en Række — synes jeg — ret besynderlige Betragtninger. Han opfordrede ogsaa mig til at overveje den Urimelighed, han havde opdaget, da Arbejdernes Demonstrationstog var her forleden Dag. Altsaa helt forgæves har dette Tog ikke været; det har nemlig bidraget til, at den højtærede Landbrugsminister har

opdaget, at samtidig med at der er Bolignød, findes der arbejdsløse Bygningsarbejdere. Jeg er særdeles glad over, at Demonstrationstøget har haft den Virkning, at den højtærede Landbrugsminister er blevet belært paa et Omraade, hvor Belæringen er formaalstjenlig. Naar den højtærede Landbrugsminister beder mig om at tænke derover, kan jeg dog forsikre ham om, at det har jeg gjort, længe før han blev Landbrugsminister, og jeg har ikke nøjedes med at tænke derover, men jeg har i forskellige Egenskaber holdt mig det for Øje at søge at indskrænke denne Urimelighed til det mindst mulige. I Københavns Kommunalbestyrelse har jeg f. Eks. været meget virksom i mange Aar, for at der skulde bygges Boliger for at undgaa Bolignøden og for at undgaa Arbejdsløsheden blandt Bygningsarbejderne. Jeg har ganske vist ikke altid været saa heldig at have Støtte fra den højtærede Landbrugsministers Parti eller fra hans allierede, naar vi har talt om disse Forhold, men jeg har længe været klar over, at det er en Urimelighed, og jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister ikke blot at tænke over dette, men ogsaa at handle med det for Øje at ophæve den Urimelighed. Jeg har Indtrykket af, at det hidtil er blevet ved Grubleriet, og at der ikke er fulgt nogen Handling efter.

I øvrigt var den Tale, den højtærede Landbrugsminister holdt, eller meget af den i alt Fald, ligesom Ministerens mange uheldige Sommertaler, i Virkeligheden en Række Forsøg paa at angribe de ordnede overenskomstsmæssige Forhold, Arbejderne har, Tarifferne, Organisationernes Aftaler, de sikrede Lønvilkaar, den sikrede 8 Timers Arbejdstid — det er de Skydeskiver, som den højtærede Landbrugsminister stadig sigter efter. Det skal ophæves; det skal rives ned. Hvad der er bygget op igennem 50 Aar ved møjsommeligt Arbejde fra Arbejdernes Side og efterhaanden ved en vis Forstaaelse ogsaa fra de fleste andre i Samfundet under Medvirkning af Arbejdsgivernes Organisationer, er nu blevet til noget angribeligt; det er Ulykken; ja, det er lige ved, at Aarsagen til, at vi for Øjeblikket har 62 000 arbejdsløse, er, at vi har ordnede Løn- og Arbejdsforhold — efter den højtærede Landbrugsministers Taler. Jeg siger: dette System er bygget